

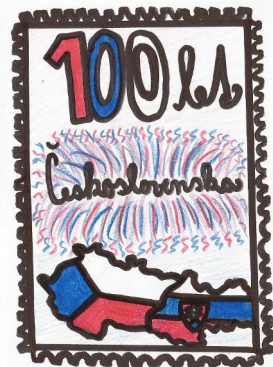

158.

4. číslo
školního
časopisu
v roce

2017/2018

*Možná že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili!!!*

Gastronomické Česko

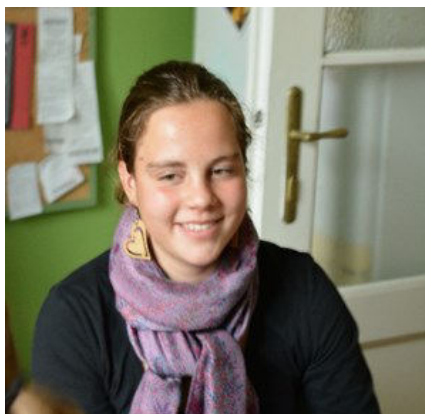

Obsah

Slovo šéfredaktora.....	2
Masopust.....	3
Ledová Praha.....	4
Magdalena D. Rettigová.....	5
Rozhovor s Liborem Halouskem.....	6
Pohádkové protějšky.....	7
Gastronomické Česko.....	8
Tafelmusik.....	9
Láska prochází žaludkem.....	10
Druhy ořechů.....	11
Exkurze v pekárně.....	12
Tipy na výlety.....	13
Malované pověsti.....	14
Návštěva Litomyšlské SZTŠ.....	15
Svět zvířat.....	16
Pro tvořivé ruce.....	17
Youtubeři.....	18
Osobnosti.....	19
Škola obrazem.....	20
Škola obrazem.....	21
Akce školy.....	23
Olympiáda dětí a mládeže.....	24
Olympiáda v Pchjongčchangu.....	25

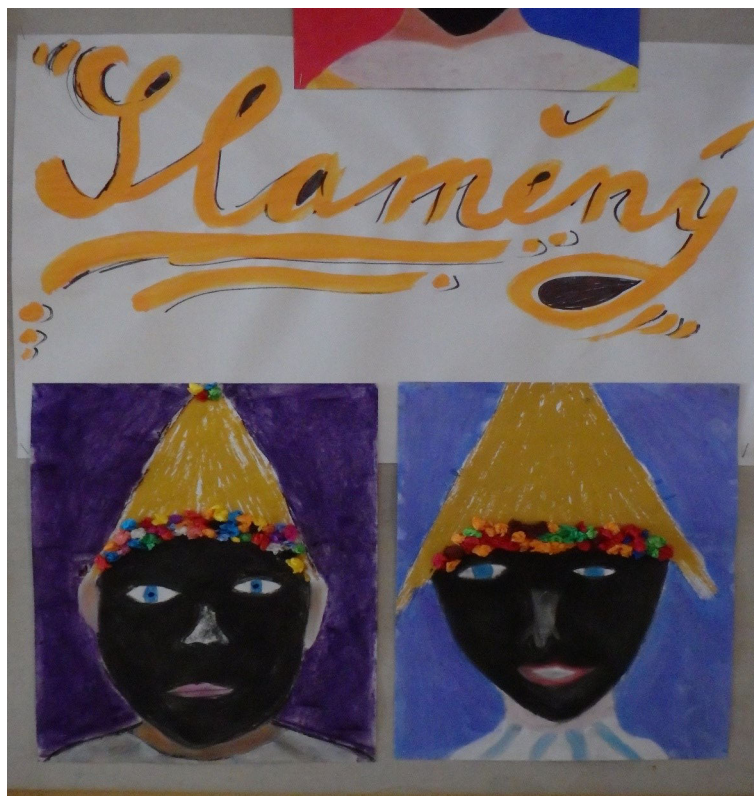
Milí čtenáři, milé čtenářky...

Milí čtenáři, vážení učitelé, zaměstnanci školy, spolužáci a všichni příznivci Třesku. V tomto čísle se naše redakce rozhodla věnovat gastronomii. Objevíte zde různá doporučení, jak správně servírovat různé pokrmy, recenze a tipy na

pokrmy, které si můžete uvařit doma nebo objednat v restauraci. Tím vším Vás provedou redaktori časopisu Třesk. Dozvíte se něco o aktuálním dění v naší škole i místech, odkud se sjíždějí naši spolužáci. Těšit se můžete i na pravidelné rubriky.

Přeji hezké počtení a chuť zkusit uvařit něco nového a nemít strach kombinovat neobvyklé chutě či nové ingredience dohromady. Bon appetit. Enjoy your meal. Guter Geschmack. Goede smaak. Buon gusto. טוב טעםGott bragð. Хороший вкус. 良い味. Dobrou chuť! . *Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída*

Akce školy

Masopust

Letos 9. února se konal již tradiční morašický masopust. Hlavním pořadatelem se stala naše škola. Už ve čtvrtek před masopustem se školou linula vůně, která k masopustu neodmyslitelně patří: v klubu se totiž smažily koblihy. Už od rána ve škole probíhaly přípravy, protože obléct se do některých masek není jednoduché a líčení podcenit také nelze.

A po velké přestávce to vypuklo! Nejdříve se všichni učitelé, žáci, žákyně i zaměstnanci školy shromáždili před budovou školy, kde Laufer požádal jménem všech masek účastnících se masopustu o povolení našeho pana ředitele k slavnostnímu masopustnímu průvodu. Poté co pan ředitel orázkou a podepsal glejt se svolením, vydal se celý dlouhý a hlavně barevný a veselý průvod směrem k obecnímu úřadu. Zde nám pan starosta povolil pokračovat v průvodu. Cestou se k nám přidali další příznivci s maskami i bez masek a pokračovali jsme dál až na náves, kde jsme se zastavili před hospodou. Tady jednotlivé třídy předvedly svá vystoupení, Laufer představil tradiční masopustní masky, např. Masopusta, Žida, Slamáka, cikány, medvěda s medvěďákem, turky, nevěstu a ženicha, jednotlivá řemesla, muzikanty, vojáky, kobyly, která byla na konci průvodu sřata. Nebojte, dobře to

Žádáme pana starosta o povolení masopustní obchůzky

Masopustní sbor nacvičil masopustní písně

Masopustní kapela složená z muzikantů první a druhé třídy

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: archiv školy*

Akce školy

Ledová Praha

I letos se konala akce Ledová Praha. I letos jsme se zúčastnili my, a to s rekordním počtem necelých padesáti lidí. Ráno 2. února 2018 jsme se sešli na nádraží v Chocni. Jeli jsme vlakem, který zázračně neměl zpoždění. Cesta probíhala na čas a byla více než příjemná. Každopádně po příjezdu na hlavní nádraží v Praze, jsme nasedli na tramvaj, která se jmenovala Divoká Šárka. Řídila ji žena. Ano, jestli si myslíte, že jsme jeli krokem, tak se mýlíte. Divoká Šárka byla opravdu divoká, takže jsem musel přidržovat i nejmenší z naší výpravy, aby náhodou nepadli. Když jsme dorazili do letenského parku a došli jsme až k pražskému kyvadlu, zjistil jsem, že je moderní zavěsit na všechny kabely vedoucí k památkám pár svých bot svázaných tkaničkami k sobě. Výhled je opravdu úchvatný a nám

tomu ještě přálo počasí, takže to bylo super. Od metronomu je to už jenom kousek k Národnímu zemědělskému muzeu. Ale ještě nebudeme pomyslně vstupovat do dveří muzea, ale zůstaneme asi 100 metrů před vchodem, kde se nachází starý dřevěný kolotoč,

kteřý se momentálně opravuje. Kolotoč se poprvé roztočil v roce 1864 a ve svých útrobách skrýval dřevěné koně pokryté opravdovou koňskou kůží. Ale teď pěkně do dveří muzea, které se sami před námi otevřely. Při vstupu jsme byli rozděleni na dvě skupiny, jedna šla na prohlídku zvanou „recykloles“ a ta druhá, jejíž jsem byl členem, šla na prohlídku lov a rybářství. Ta byla opravdu pěkná, protože naše průvodkyně byla tak trochu ujetá pro rybářství a lov a to se na prohlídce opravdu promítlo. Když je člověk pro něco zapálený... V zemědělském muzeu nesmí chybět traktory. Taky že nechyběly. A dokonce jich tam bylo až přehršel a většina funkční. Všechny exempláře byly z rozmezí let 1900-1950. Dokonce tam byl traktor moderní, který byl předělán na traktorový trenážér. Poté jsme navštívili výstavu Josefa Lady, která se nachází v Tančicím domě. Výtahem jsme se dostali na střechu Tančicího domu, odkud byl zase úžasný výhled na skoro celou Prahu. Vyzkoušeli jsme dalekohled s velkým přiblížením, a tak jsme zjistili, že hodiny na Pražském hradě jdou o 6 minut později. Se zastávkou v Památníku hejdrichiády jsme pokračovali na „Václavák“, kde byl vytoužený rozchod.

Jistil to „Mekáč“. No a co bych to byl za člověka, který by nepřivezl svým bližním něco z výletu. O cestě zpátky se raději nebudu zmiňovat, protože byla opravdu divoká,

hlavně od zastávky Přelouč, ale to vědí jen zúčastnění.

Bohuslav Říha, 9. třída
Foto: archiv školy

Význam slova gastronomie :

Gastronomovým cílem je učinit z přípravy konzumace jídla akt kultivovaný a povýšit tím pojídajícího člověka na ušlechtilou bytost, pozvednout jej z úrovně animálního stroje na zažívání.

Tyčky k čaji M.D. Rettigové

4 lžice máslo převařené
20 g droždí
1 lžice moučkový cukr
1 špetka sůl
0,3 l mléko
0,5 kg hladká mouka
1 ks vejce

Rozpustíme 4 lžice převařeného másla a vlijeme do vlažného mléka. Přidáme 2 vejce, cukr a kvasnice rozetřené se solí. Všechno dobře rozkvedláme. Vlijeme do mouky a zaděláme tuhé těsto. Případně přidáme ještě trochu mouky. Těsto dáme na vál a z kousků vypracujeme asi 20 cm dlouhé tyčky silné jako palec. Dáme na vymazané plechy, potřeme vajíčkem, posypeme solí a zprudka (200-220 °C) ihned upečeme do zlatova.

Tyčky jsou kypřé, měkké a jsou výborné jak teplé, tak studené s máslem ke kávě nebo čaji. Těsto nekyne ani po zadělání ani na

Magdalena Dobromila Rettigová

O této významné ženě jsem se rozhodla zmínit, protože je silně spjata s gastronomií a celkově i s naším krajem. Od malička se Magdalena projevovovala jako nadané dítě. Ve velmi brzkém věku se naučila číst a psát, přestože nechodila do školy. Tam začala chodit až v deseti letech. Magdalena se musela naučit samostatnosti velmi brzo, jelikož její sourozenci zamřeli v nízkém věku záhy s jejich otcem. Tak tedy Magdalena vyrůstala se svojí maminkou a jejím přítelem. V jejím životopisu je zajímavá poznámka o tom, jak ke svým narozeninám dostala od maminky šest párů punčoch, vlnu a jehlice se slovy: „Co si sama napleteš, budeš mít.“ Později se musela sama starat o celou domácnost, protože její maminka musela se svým přítelem vydělávat na živobytí.

Už od svých dvanácti let se stýkala se svým budoucím manželem. Ovšem maminka jí to nechtěla dovolit, protože si myslela, že Magdalena si může vybírat z vyšších vrstev. Později však Magdalena prodělala těžkou nemoc, z které se naštěstí vyléčila a maminka jí povolila se vdát za J. A. S. Rettiga. Společně si vlastenečtí manželé ke svým jménům přidali jména česká - Dobromila a Sudislav. Její manžel jí byl oporou celý život a pomáhal jí s publikováním jejich knížek. Magdalena chtěla upřednostnit a vyzdvihnout krásy češtiny, proto psala knihy, aby si lidé uvědomovali členitost a květnatost našeho jazyka. Pro její práci si jí vážila i Božena Němcová. Její Domácí kuchařka vyšla poprvé už roku 1823. A vydává se skoro 200 let. To ovšem nejsou jediné knížky, které věnovala gastronomii. Později vyšly např. Mladá hospodyňka v domácnosti, jak sobě počínati má, aby spokojenosti své i manželovy došla nebo Kafičko a vše, co je sladkého - Sto předpisů, kterak se všeliké nápoje i to, co je k přikousnutí při besedách neb společnostech paní a pánů, připravovat mají – tady se hospodyně dozvěděly, jak připravit kakao, kávu čaj a něco dobrého k tomu.

Magdalena Dobromila Rettigová měla i na svou dobu i velice pro ženu nevšední zájem: sbírala kameny. V té době tohle byla záliba mužů. A jejich děti (dožily se jen tři) se také neztratily: dcera byla primadonou, zpívala v Praze a Štýrském Hradci, jeden syn vstoupil do kláštera a věnoval se mineralogii a astronomii a druhý byl sazečem v Terstu.

A proč o Magdaleně Dobromile Rettigové píšu? Protože gastronomii ovlivnila. Její památná věta: „Vraž do toho kopu vajec..." jste možná už slyšeli. A také proto, že má vztah k našemu kraji. S rodinou žila mnoho let v Litomyšli, je zde pohřben i její manžel. Zнала se i s Aloisem Jiráskem, který v Litomyšli učil a o M. D. Rettigové napsal *Anna Magdalena Lapáčeková, 9. třída* divadelní hru.

Šéfkuchař Libor Halouska

Tématem tohoto Třesku je gastronomie. S kým jiným se o ní bavit než s šéfkuchařem restaurace Bohém panem Liborem Halouskem, který vařil i ve věhlasném pražském hotelu Hilton. Položila jsem mu pár otázek a poprosila ho o krátkou vizitku.

Jmenuji se **Halousek Libor**, pracuji na pozici šéfkuchaře v restauraci Bohém v hotelu Aplaus v Litomyšli. Než jsem se dostal na tuto pozici, pracoval jsem patnáct let v pražském hotelu Hilton a moc rád na to vzpomínám. Naučil jsem se zde novým poznatkům a radám českých i zahraničních šéfkuchařů, z nich asi nejznámější Roman Paulus, Ari Munandar.

Jsou Češi gurmáni? Umí stolovat a vychutnat si pokrm?

Gurmáni..... zajímavá a dobrá otázka, záleží na každém hostovi. Myslím, že většině hostů záleží, co mají na talíři, platí za to své peníze, není jim jedno, co jedí. Bohužel český host má rád plný talíř za málo peněz.

Ke stolování... Jsou hosté, kteří umí stolovat, vychutnat si pokrm a u nás v restauraci Bohém v hotelu Aplaus samozřejmě vyžadují vše stoprocentní. Gastronomický zážitek včetně výborného servisu, a to je práce celého našeho týmu.

Jaký je nejoblíbenější český pokrm?

Dle mého názoru nejoblíbenější jídlo je smažený řízek a vlastně všechna smažená jídla, což není pro mladou generaci to nejzdravější, ale děti to mají rády.

Mají cizinci rádi českou kuchyni?

Myslím, že česká kuchyně jde dělat lehčeji, krásněji a je moc chutná. Naši hosté, kteří se vracejí zpět, jsou toho důkazem, protože pokud dáte do jídla radost a srdíčko, vždy se vám to vrátí.

Jaký je Váš oblíbený pokrm, který rád vaříte a který rád jíte?

Mám rád těstoviny na všechny způsoby. Pracoval jsem s italskými kuchaři a hodně se naučil. Z české kuchyně? Pečená kachna s variací zelí a knedlíků. Mám štěstí, ale to se mi ještě nikdy nepřejelo.

Jak vypočítáte, jaké množství jídla uvařit, pro kolik nejvíc lidí jste vařil?

Celkem jednoduché, na pokrmy, které se u nás vaří, mám kalkulační listy, které obsahují suroviny, jejich gramáž a cenu. Po té se vše propočítá, přidá se marže a DPH a znám množství a cenu. Nejvíce jsem vařil pro 650 hostů Smetanovy Litomyšle.

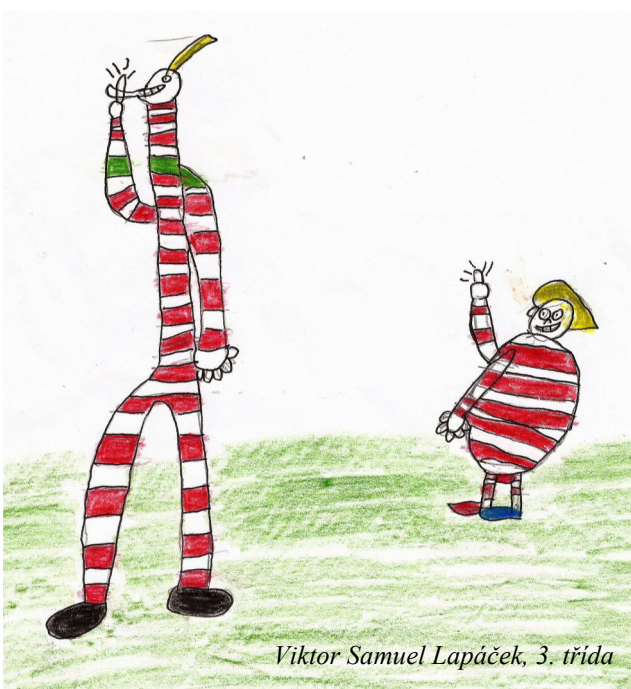

Děkuji za zajímavé odpovědi a přeji mnoho inspirace, zajímavé hosty a ať se za vašimi specialitami znovu rádi vrací.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třídy
Foto: stránky restaurace Bohém*

Gastronomické Česko

Pohádkové protějšky

Například:

Edudant a Francimor jsou bráchové. Jeden je hubený dlouhán, jmenuje se Francimor. Jeho bratr Edudant je kulatý a malý. Knižku napsal Karel Poláček, ale tyhle postavičky známe ze stejnojmenného večerníčku, který namluvil Milan Šteindler.

Pan Buřtík a pan Špejlička jsou podobnou dvojicí, kterou napsal Zdeněk Svěrák.

A znáte dva pejsky **Štaflíka a Špagetku**? Jeden vysoký bílý a druhý dlouhý, černý.

A co **Křemílek a Vochomůrka**? Křemílek je vysoký, štíhlý a Vochomůrka jeho pravým opakem.

A. Magdalena Lapáčková, 9. třída

Zabíjačkové hody v Chotovicích

Dne 17. února se konala u nás v Chotovicích tradiční zabíjačka, kterou chystají místní hasiči. Domluvy už probíhaly několik týdnů předem, kolik prasat se nakoupí, kolik lidí je potřeba a co vše se bude z prasete vyrábět. Přípravy začaly pár dnů dopředu, již ve čtvrtek po obědě se jelo pro prasata. Mnozí byli překvapeni, kolik se prasat nakoupilo. Od čtvrtečního odpoledne se část hasičů zúčastnilo prvotních příprav pro hladký průběh. Loupání česneku a cibule, bourání masa, krájení sádla pro výrobu a samozřejmě příprava potřebných kotlů. V pátek od rána se topilo ve třech kotlích, aby se uvařilo dostatečné množství masa pro výrobu tlačenky, jitrnic a prejtu, vařil se guláš. V podvečer nastalo plnění jitrnic, nalévání tlačenky do sáčků, část týmu připravoval sál na sobotní pohoštění. Příprava stolů, uklizení, chystání baru a psaní ceníku. Přípravovaly se tradiční zabíjačkové pokrmy: jitrnice, tlačenka, kroupy a prejt, dále se škvařilo sádlo a bouralo se maso k prodeji. K obědu se podával guláš, ovar, prdelačka, pečené kroupy a prejt. Letošní

zabíjačka byla hojně navštěvovaná, pořadatelé byli překvapeni z velkého zájmu o tradiční zabíjačku. Prodávat se začalo před jedenáctou hodinou. První zájemci se scházeli dobu předtím. Již od počátku do dvou hodin byl velký zájem o podávané jídlo. Byl to fofr, vůbec jsme se nezastavili. Já byla v kuchyni, kde jsme podávali teplé pokrmy a odpoledne jsem byla na baru. Pomocť jsem byla všechny dny. Již v odpoledních hodinách bylo vše prodáno. Všichni jsme z toho byli překvapeni. Zabíjačka proběhla v pořádku, jak my jsme si to užili, i když bylo dost práce, tak si to užili i návštěvníci a jídlo velice chválili. Užili jsme si to do pozdních nočních hodin. Podle mě nás tyto akce vždycky stmelí dohromady, jelikož my máme akce docela často, tak s tím už máme zkušenosti. Spolupráce je

Adéla Sádecká, 9. třída

Gastronomické Česko

Japonská tempura

Gastronomie je o hezkém a dobrém jídle, které si člověk umí vychutnat.

U nás doma máme dobré jídlo docela často, protože když někdo slaví narozeniny, tak si může vybrat polévku, hlavní chod i dort. Dorotka si teď přála k narozeninám boloňské špagety a já jsem si vybral k narozeninám dýňovou polévku a tempuru. Nevíte, co to je?

To je japonské jídlo - ryba obalená v těstíčku. Nebo znáte sumčí špízy? Ty máme ke štědrovečerní večeři. Nebo jedli jste václavkový guláš? A co teprve pomazánka z červené řepy jako předkrm?

Už musím končit, sbíhají se mi sliny a narozeniny mám až za půl roku.

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída

Lidé býložravci

Člověk je všežravec. To ví každý, kdo už byl ve třetí třídě. Ale jsou tu nějací lidé, kteří si řekli, že budou býložravci. Těmto lidem se říká vegetariáni. Z nějakého důvodu se rozhodli, že nebudou jíst maso. Někteří lidé to maso ze zdravotních důvodů ani jíst nemůžou, někomu se zase nelíbí, jak se zachází se zvířaty nebo jich je jim líto a nebo jim to maso prostě nechutná. Také tu jsou lidé, kteří nejí nejen maso, ale nejí ani, co zvířata produkují, takže například mléko, vejce... Ti můžou mít úplně stejný důvod jako vegetariáni. Ptáte se, co potom jedí? Luštěniny, zeleninu, ovoce a vegetariáni třeba i mléčné výrobky. Místo masa si mají maso sójové, které chutná jinak než normální, ale obsahuje bílkoviny a ty potřebuje každý člověk. Jak jste na tom vy?

Kamila Kusá 8. třída

Jiný kraj, jiný šmak

Jsou jídla, která se někomu hnusí a nebo mu prostě nechutnají. Může se stát i to, že se mu něco přejí. Třeba bratr nejí plíšňový sýr. Rozinky jedl jako blázen, ale teď je vůbec nedokáže pozřít. Mně příkladně nejde přes rty zelná polívka.

Někde se připravují jídla opravdu zvláštním způsobem, jak se říká: "jiný kraj, jiný mrav". Jednou jsme dostali salám, který byl místy na povrchu bělavý a k tomu velmi zvláštně "voněl". Takže jsme ho nejedli, pouze ochutnali, a nakonec jsme ho (i když byl asi docela drahý) zkrmlili našemu psu Tondovi. Zřejmě tomu salámu nic nebylo, jenže vypadal a "voněl" moc zvláštně. Ale labužníci si právě takovéto "speciality" dopřávají, což já nepochopím. Nejhorší jsou v tom prý

Theodor Josef Lapáček, 7. třída

Příběh o banánu cestovateli

Byl jednou v Africe trs banánů, který čerstvě dozrál. Africká žena ho utrhla a jeden banán jí spadl. Chtěla ho sebrat, ale měla u sebe dítě, takže tam ten banán nechala. O den později se stal zázrak. Banánu narostly nohy a ruce a obličej. Tak se zvednul a šel. Došel do vesnice jménem Lambaréne v zemi Gabonu. Byla malá,

ale hezká. V té vesnici žila žena jménem Genzebe. Bydlela v krásném stanu. Ten banán vešel dovnitř, aby si tam po dlouhé cestě odpočinul. Ona však byla doma! Banán si jí všimnul, a chtěl utéct, ale už bylo pozdě. Pohotová Genzebe ho chytila, oloupala, nakrájela a svým dětem z něho udělala kaši. Tak skončil zázračný

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída

Tafelmusik

Koho by to nenapadlo?! Kultura stolování a hudba! Výtečné pokrmy v nádherném prostředí a k tomu zní hudba...

V noblesních restauracích se tento zvyk živého hraní na hudební nástroje stále udržuje. Už v baroku, kdy se hudba skládala ve velkém-pro šlechtu a vyšší společnost, dokázali ocenit kouzlo tohoto spojení. Také za první republiky byla tato praxe častá. Když chtěl muž ženu pozvat na večeři při svíčkách do luxusního podniku, hudba nemohla chybět.

Hudba psaná přímo pro tento účel se německy nazývá "Tafelmusik" hudba k tabuli. Moje maminka to zažila při její slavnostní absolventské večeři. Její spolužáci se jí nabídli, že jí a všem hostům budou hrát Tafelmusik, hudbu k tabuli. Přinesli si cembalo, violu,

violonello, flétny a housle. A hráli a hráli, dokud večeře neskončila. K večeři se podával pstruh s oblohou, pilo se víno, jako aperitiv se podávalo cinzano bianco. A povídalo se a vzpomínalo, kolem stolu seděli lidé, se kterými bylo o čem si povídat a ke všemu hrála barokní hudba, která se mile a příjemně

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: Rodinný archiv rodiny Lapáčeků

Chutě paprikových chipsů

Každý z nás rád mlsá a za život okoštoval už hodně brambůrek neboli chipsů. I když nejsou zdravé a nemá se to s nimi přehánět, rozhodl jsem se zariskovat a ohodnotit chipsy, tentokrát s paprikovou příchutí, od těch nejlevnějších po ty nejdražší.

1. *Clever chips (paprika)* - tyto chipsy jsou dosti levné zboží a jejich chuť je velmi slabá - jak to popsat? - jaksi splývající a velmi brzy mizí.

2. *Crusti crok chips (paprika)* - zde je chuť o něco výraznější a déle vydrží. Nic ve zlém, ale měli by to nazvat spíše sladká paprika mletá. Pokud jste ji někdy ochutnali, nejspíš nepoznáte rozdíl.

3. *Bohemia chips (paprika)* - ano, máme zde asi neznámější chipsy, které se v Čechách prodávají. Zde je cítit, jak silně je to kořeněné. Chuť je vyvážená, lahodná, tak akorát, a je to dobré.

4. *Lays chips (paprika)* - Jedno slovo za všechny - VYNIKAJÍCÍ!!! Tyto chipsy jsou tak dobré, že je doopravdy musím doporučit! Chuť je skvělá, není to kořeněné málo, ani moc, a za tu cenu to stojí.

5. *Pringles (paprika)* - tahle chuť má už úroveň. Je velmi výrazná, ale na papriku je to až moc slané a takové nevyvážené. Za tu vysokou cenu to není ono.

Tak tady jsem se vám pokusil popsat

Adam Blahoslav Lapáček, 5. třída

Pro poučení

Láska prochází žaludkem

Jak jistě víte, naše téma je gastronomie. Ta se může podle zemí lišit. Někde je normální si pochutnávat na opečených cvrčcích, které neopečené jí náš nový chameleon, jinde zase na svíčkové. Byť se to nezdá, tak jídlo kromě toho, že sblízuje, může i lidi rozhádat. Třeba kolikrát jste viděli ve filmech, kde se zamiluje vietnamská holka do českého kluka nebo naopak, rodiče jim říkají: „Tu si neber! Vždyť tam doma jedí brouky!“ Vždyť oni si zase můžou říkat to samé o naší svíčkové. Většinou pro nás to neříkají, protože oni takoví nejsou. To jenom mi Češi hledáme ve všem problém. No, řekněme si to sami, kolikrát jste snědli něco, co například obsahuje to, co nejíte. Co oči nevidí, to srdce nebolí, tedy spíše co oči nevidí, to žaludek schroustá. Ale teď k tomu lepšímu, ke sblíživání. Třeba moji rodiče, tedy mamka a nevlastní taťka Jindra. Mamka mému prastrejdrovi nesla palačinky a zrovna tam byl na návštěvě Jindra a tomu tak chutnaly, že jich snědl celý talíř a strejdovi zbyla jen jedna. Prostě chlap sám v baráku, tak si po dlouhý době pochutnal na dobrých palačinkách. A když šel vrátit talíř k babičce, kde jsme bydleli, slovo dalo slovo a bylo z toho rande a potom pusa... Nu a po osmi letech mám bratra, kterému bude

Bohuslav Říha, 9. třída

Češi vítají chlebem a solí

V dnešní době už chleba se solí cení málokdo. Oceňují ho a doporučují ho jen v reklamách a v těch pořadech jako jsou kluci v akci a podobně. V minulosti však byl hodnocen mnohem kladněji a to především Čechy a Slovany. Těmito dvěma potravinami - chlebem (důležitou každodenní potravinou) a solí (symbolem čistoty a vzácnosti) lidé vítali své hosty v přátelství a míru. Také takto zaháněli demony tohoto světa. Vždyť chleba

Adam Blahoslav Lapáček, 5. třída

Pořady o vaření

V televizi je na různých programech takových pořadů spousta. Všechny tyto pořady jsou ve své podstatě stejné. V každém z nich se vaří různé pokrmy a ukazují nám: co potřebujeme, jak postupovat, jak daný pokrm servírovat.

Každý pořad je ovšem udělaný trochu jinak.

Uvedu pár příkladů:

Jedním z nejoblíbenějších a neznámějších reality - pořadů je Prostřeno, který je na Primě. Na začátku týdne se sejde parta pěti lidí z různých míst republiky. Každý večer se sejdou u někoho jiného, který je ten večer hostitelem. Na konci každého dílu se boduje a ten, kdo má nejvíce bodů, vyhrává buď cenu peněžní nebo dovolenou u moře apod.

Dalším takovým pořadem je Kluci v akci. Je to kulinářská show, která byla a je na programu ČT 1. V kuchyňském ateliéru vaří vždy dvojice F. Sajler a O. Slanina podle různých kulinářských receptů. A na konci si vždy společně na svém výsledku pochutnají.

Posledním příkladem bude televizní pořad Haliny Pawlowské U Haliny v kuchyni. Pořad byl vysílán na TV Nova. V pořadu dávala různé užitečné rady, třeba jak být vždy připravena na nečekanou návštěvu. Co mít vždy připraveno v záloze. Jsou to pokrmy, kterým stačí rychlá příprava a hned se můžou servírovat. Pořadů je nesčetně mnoho na různých televizních kanálech.

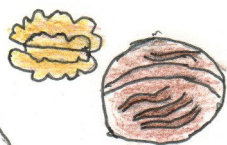
*Anna Magdalena Lapáčková,
9. třída*

Foto: internet

Zajímavosti

Znáte ořechy?

Vlašský ořech je druh ořechu, v podstatě pecka plodu ořešáku, který se skládá z jádra obklopeného pevnou dřevnatou skořápkou. Ořechy dozrávají od srpna do září. V Čechách je hodně známý. Vlašské ořechy se využívají převážně v potravinářském průmyslu, a to v pekařství a cukrářství, kde se s nimi dochucují potraviny nebo se s nimi zdobí. Z ořechů se lisuje olej či se vyrábí alkoholický nápoj, tzv. ořechovka. Dělá se z něj mouka, olej a i jedlá

Podzemnice olejná neboli arašidy nebo buráky. Rostou v zemi. Mají takový fazolový tvar a v jedné skořápce jsou dvě jádýrka. A vyrábí se z nich: olej, slané arašidy...

Moc neznáme **oříšky kešu**. Doopravdy to je ledvinovík západní. Tyto oříšky rostou ve falešném plodu jablko kešu. Používá se hlavně na jídlo, ale dělá se z nich olej.

Hodně známý je i **orech lískový**. Roste na líse, skořápka je obalená takovým zeleným listovým pod ním je docela tvrdá hnědá skořápka a pod skořápkou je dobré jádérko. Často se doma používá do cukroví. Ale dělá se z něj taky nuttela a také třeba jako náplň do sušenek nebo do müsli tyčinek.

Kokos roste na palmě. Nejdřív je zelená a pak hnědá kulatá chlupatá tvrdá skořápka, v které je taková bílá tlustá vrstva, která je chutná. Uvnitř je taky kokosové mléko, které mi velmi chutná. A z kokosu se vyrábí: kokosový olej, kokosové lupínky, kokosová mouka a kokosové mléko.

Taky jsou známé **mandle**. Ty vypadají skoro jako lískové ořechy, jenomže jsou trochu placatější. Podle mě jsou chutnější. Používají se do sušenek a na vánočku, do müsli tyčinek.

Text a obrázky: Marek Janda, 7. třída Foto: internet

Ve školním klubu se vaří a pečou různé dobroty. Právě jsme vyráběli oříškové kaktusy. Použili jsme mleté vlašské ořechy a mandle.

Gastronomické Česko

Pětka s Třeskem v pekárně

Ve středu 21. prosince 2017 pátá třída navštívila pekárnu Pfahnl v Litomyšli. Byli tam s námi i redaktori Třesku. Vešli jsme dovnitř. Byl to luxus, paní Kristýna Brychtová už na nás čekala. Vešli jsme do velké místnosti. První skupina byla složená z pátáků, šla k peci jako první. Vyráběly se tam perníčky, koblížky a taková malá buchta. Druhá skupina zatím kreslila, čubrněla na video a pak vyrazila i k pecím. V druhé skupině jsem byl já a byla to super bomba. Byli jsme chvíli v peci, pak zase v kynárně, viděli jsme, jak se smažily koblížky a jak se také plní. Vyráběli jsme a zdobili perníčky, zkoušeli jsme zatočit rohlík.... Oni nám všechno dali upečené domů. Bylo to prostě super! Děkujeme! Až se obě skupinky sešly, mohli jsme vyrazit na autobusové nádraží. Tam jsme si mohli něco koupit a hurá

Václav Nováček, 5. třída

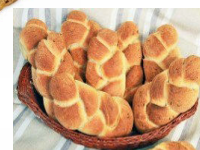
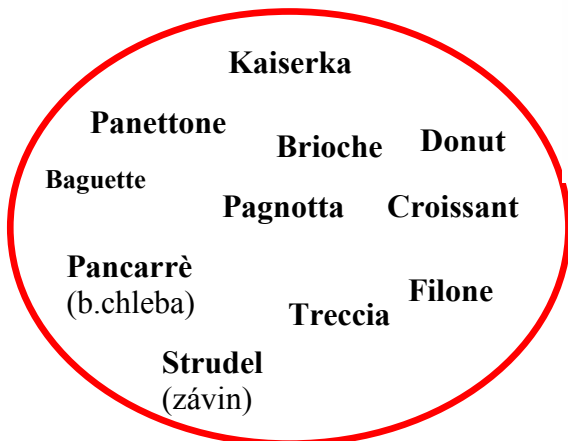

Bylo to super!

Jak znáte pečivo

Umíte správně pojmenovat zobrazené pečivo? Otestujte se, jak se vyznáte v pekařství.

Veronika Vaňková, 7. třída
Foto: internet

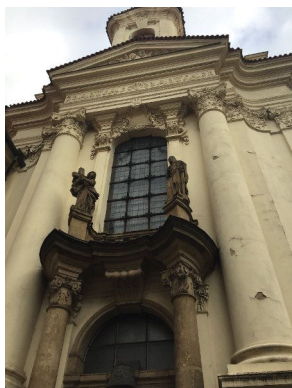
Zajímavosti

Tipy na výlet

Pro toto číslo jsem si pro vás připravila dva tipy na výlety. V tomto období je těžké kromě hor najít nějaký tip výlet, proto vám chci nabídnout svoje osvědčená místa, které jsem nedávno navštívila. Tak hurá do toho!!

Pravoslavný kostel svatého Cyrila a Metoděje v Praze

Vsadím se, že většina mladší generace uvidí název a hned si řekne, že to není nic zajímavého, ale ne, ba naopak tohle je jeden z kostelů, ze kterého jsem byla nadšená. Nejspíš to bude i tím, že téma, s kterým je tento kostel spjat, jsme zrovna probírali v dějepise a bylo mi blízké. Jedná se teda o kostel, ve kterém se schovávali parašutisté, atentáčníci, jednoduše ti, co měli s atentátem na Reinharda Heydricha něco společného. Myslím, že každý by měl alespoň něco málo o této situaci vědět. Přístupná je i krypta, kde se dozvíte mnoho zajímavých informací o tom, co se zde dělo. Návštěva kostela mi přijde jako zajímavá událost a určitě stojí za to ještě více rozvinout svoje vědomosti a vědět o tom, co nejvíce.

Lidice

Předpokládám, že všichni víte, co se odehrálo v Lidicích. Je to vesnice kousek od Prahy. Vesnice vypálena nacisty. Žilo tam přes pět set obyvatel. V Lidicích naleznete galerii, muzeu, které získalo dokonce i ocenění a prohlédnutí celého areálu. Musím říct, že to snad bylo nejlepší muzeum, které jsem doteď navštívila. Děti tam četly dopisy, co běžně psaly rodičům domů.

Byly tam všechny fotky mrtvých, dokonce i dokument, kde mluvilo deset dětí, které přežily. Je to tak smutné, hned mi bylo do pláče. Kolik lidí ztratilo život vlastně pro nic za nic... Areál je krásný, ale velmi smutný. Byl to nezapomenutelný zážitek. Chtěla bych vám tato dvě místa doporučit proto, abyste si to všichni uvědomili a snažili se, aby se tyto události již nikdy neopakovaly.

Text a foto: Adéla Sádecká, 9. třída

Prvňáci v knihovně

Jak to chodí v knihovně v Litomyšli, se dozvěděli prvňáci a druháci. Někteří si stihli i vypůjčit nějakou

Tři králové

Pamatujete na Tři krále? Já až moc, protože jsem byl jedním z nich. Letos chodily tři skupiny, což nám ušetřilo naše nohy. Počasí nám přálo. Bylo slunečno oproti minulému roku. Celkem s ostatními jsme vybrali v Morašicích 18 380 Kč. Děkujeme všem!

Matěj Štěpán, 5. třída

Pani učitelka Fikejzová zachytila jednu ze skupinek - A.+A. Roškovy, K.Jánová, M.Roško

Malované pověsti

O Ješkovi z Pardubic

Pardubičtí rytíři se plížili po Miláně.

Pardubičtí rytíři velí k útoku.

Milánští a Pardubičtí proti sobě nelítostně bojují.

Pardubičtí porazili všechny rytíře a spokojeně si jdou pro majetek.

Pardubičtí rychle utíkají před padající bránou.

Kůň rytíře Ješka se přeseknul vejpúl. Rytíř slézá z koně

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída

Zajímavosti

Exkurze v SZTŠ Litomyšl

Poslední týden před Vánoce jsme my deváťáci a osmáci navštívili Střední zahradnickou a technickou školu v Litomyšli.

Nejdříve jsme prošli technickou částí, což bylo zajímavější pro kluky, i když nás provázel pěkný mladý pan učitel. Ukazoval nám spoustu

různých strojů a různé dílny. Kluci byli ve svém živlu. Když jsme přešli na zahradnickou část, byly zase spokojené holky. Dekorace a výzdoba byla úžasná. Mně se celá prohlídka velmi

Adéla Sádecká, 9. třída

Rody, pády, čísla... Ještě že to jde na počítačích

Jak jsme zlobili paní plavčici

Dne 19. ledna 2018 nám naše milovaná obec Morašice zaplatila dvouhodinové plavání v městském bazénu v Litomyšli. Tak bylo rozhodnuto. Já s Jakubem si vyrazíme zaspportovat. Setkali jsme se tam s Václavem a bylo o zábavu postaráno. První aktivita byla vyzkoušet vodu, jaká vlastně je. Byla mokrá a zhruba 20 stupňů teplá. Druhá aktivita byla házení s míčkem a poté jsme si uvědomili, že tam je tobogán, tak jsme na něj vyrazili. Párkrát jsme se svezli, ale něco tomu chybělo. A pak nás to napadlo!!! Spatřil jsem osobu, která doslova a do písmene vyčnívala nade všechny. Byl to pan starosta. Posbíral jsem celou svoji partu a zahájil vyjednávání o tom, jestli se pan starosta s námi poveze na tobogánu. První odpověď byla ne, a tak jsem v nátlaku přidal na intenzitě a pan starosta odpověděl ne, ale už ne tak kategoricky. V tu chvíli jsem pochopil, že je nejvyšší čas na vyjednávání. Takže jsem panu starostovi řekl, že když s námi nepůjde, tak v Morašicích budeme rozhlašovat, že bývalý policista a nynější starosta se bojí jít na tobogán. Pan starosta povolil! A tak jsme vyšplhali až na vrchol tobogánu a pěkně pohromadě, přesně proti předpisům, jsme sjeli dolů. V cíli se k nám přifitila paní plavčice a hned na nás, že je to proti předpisům. Do toho se vložil Vít'a Jokeš a pravil, že „úhyn je plánovanej!“ Já jsem byl za odměnu vhozen do vody samotným panem starostou. Tím tak nějak končí první zajímavá část, na kterou navazuje asi po pěti minutách část další. Vyrazili jsme do venkovního bazénu. On tam byl sníh. Chápete? Po dlouhé době sníh, a to dokonce u bazénu. Kdo by odolal. Začala sněhovo-vodní bitva. Zase se do toho vložila paní plavčice. Je to strašné, ta má oči všude. A tak došlo k nucenému příměří vynucenému ze třetí strany, což se ještě v historii válek nikdy nestalo. Jako tradičně jsme koupání zakončili skákáním do vody, kde jsme byli paní plavčici zase uzemnění, že prý jí stříkáme na okna vodu. V tu chvíli jsem to nevydržel a se záchvatem smíchu jsem paní plavčici oznámil, že se momentálně oba nacházíme na plaveckém bazénu a teda s námi prostor chtě nechtě sdílí i voda a že když do ní skočíme, tak voda vystříkne a vzhledem k tomu, že já vážím skoro 72 kg, tak voda se dostane díky tomu až na sklo. Výlet do bazénu byl úžasný a

Bohuslav Říha, 9. třída

Pro poučení

Svět zvířat

Ahoj...

Jsem chameleon jemenský. Jmenuji se Kubča, ale děti mi říkají třeba August. Je mi skoro osm. Žiju v teráriu ve škole v Morašicích vedle deváté a naproti sedmé třídě. Dřív jsem žil u paní učitelky Heroldové a ta mě koupila jako mládě od soukromého chovatele z Vysočiny. Starají se o mě výborně. Krmí mě dobře, jednou týdně dostanu sarančata a kobylky. Musí být živé, protože je chytám svým vystřelovacím jazykem. Piju tak, že mi žáci pokropí rostliny vodou. Neřukejte mi prosím na sklo, jinak se naštvu! Moje tělo reaguje na barevné

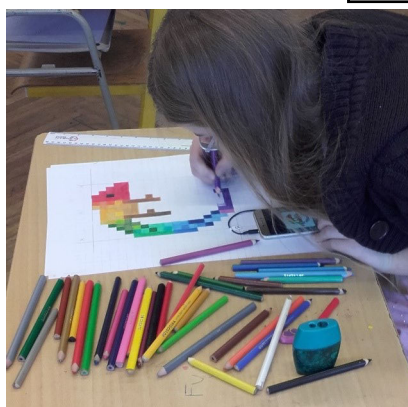
Marek Janda, 7. třída

Pomozte paní učitelce najít chameleona

Na horní chodbě se objevilo vyhřívané terárium. Zdá se, že paní učitelka Dušková chce prozkoumat, jestli se zbytečně neplýtvá elektřinou.

Nebojte, je tam zvíře, které si teplo žádá. Už jste ho našla? Naši čtenáři vám pomohou. Vyhlásili

Možná, že chameleon bude mít své logo. A barvy bude měnit na počkání.

Pátáci navrhují...

Rozhledny jsou fajn, poskytují rozhled, někdy nadhled. Vyroste na školní zahradě i tato rozhledna?

Pátáci vymýšlí návrhy na interaktivní prvky okolo školní zahrady. Uvidíme, jestli se uskuteční!

Pro poučení

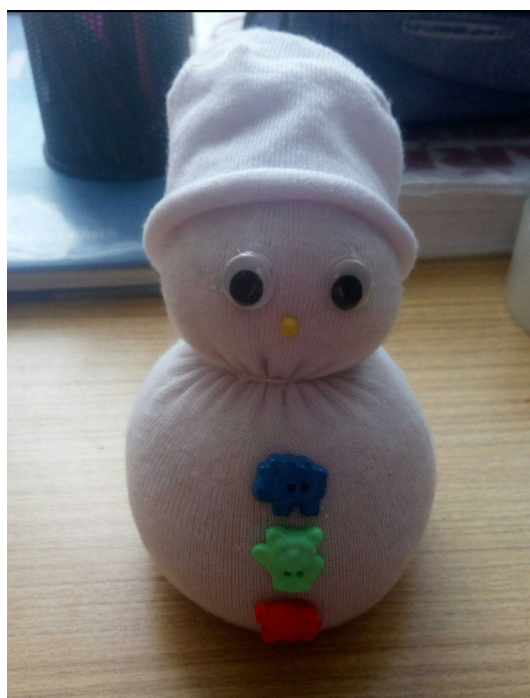
Sněhulák z ponožky

Zima tu ještě pořád s námi je, ale sníh nám trochu schází. Ale sněhuláka lze vyrobit nejen ze sněhu.

Budeme potřebovat: **bílou ponožku, provázek, syrovou rýži, tavnou pistoli, knoflíky, dva špendlíky s černou hlavičkou a jeden se žlutou nebo oranžovou (nebo pohyblivá očka).**

1. Vezmeme ponožku a špičku odstříháme. Nevyhazovat!
2. Díru po odstřížení zavážeme provázkem.
3. Ponožku naplníme rýží a zavážeme i na druhé straně.
4. Zhruba ve třetině naplněné ponožky ovážeme další provázek. Nyní nám vznikla hlava sněhuláka.
5. Do té buď zapícheme černé špendlíky, nebo nalepíme očka a oranžový špendlík zapícheme na místo nosu.
6. Na zbývající dvě třetiny těla, které nám utvořily tělo sněhuláka, nalepíme knoflíky.
7. Nyní se nám bude hodit odstříhnutá špička, kterou použijeme jako

Veronika Vaňková, 7. třída

Zábavná čtení

Pokud vás číst nebaví, nebo spíše nemůžete najít tu správnou knihu, do které byste se začeti, pak tu mám pro vás další zajímavý tip na knihu:

Třináctkrát proto

Autor: Jay Asher

Žánr: roman pro dívky

Clay je obyčejný kluk, který chodí na střední. Jednoho dne se ale vrátí ze školy, na verandě svého domu najde balík, který je adresován právě jemu a je bez zpáteční adresy. Když ho otevře, najde uvnitř sedm magnetofonových kazet, které jak se po spuštění dozví, dostal od své spolužačky Hannah, která spáchala sebevraždu. Proč Hannah poslala kazety právě jemu? To se dozvíte po přečtení knihy...

Knihu doporučuje *Anežka Vopařilová, 8. třída*

Noví žáci ve škole

Pani Válková přinesla do 1. a 2. třídy ježka afrického. Pro mnoho prvňáků a druháků to byl velký zážitek!

Předškoláci se byli podívat ve škole a zkusili si, jaké to je, učit se. Vypadají spokojeně.

Pro poučení

Youtubeři

Kimod

Tvoří již 5 let. Má již 20 927 odběratelů a je s tímto číslem spokojený.

Zveřejňuje videa ze hry Minecraft, kterou mistrovsky ovládá. Měl dvě série LP s módy a jedno klasické

LP s 5 díly. Teď delší dobu nenatáčel. Tvrdí, že nebylo co a neměl čas. Teď natočil hromadné video z snapshotů, které jsou již na verzi 1.13. Vše opět parádně a elegantně odprezentováno! Nedílnou součástí jeho kanálu je novinka z verzí, jednotlivých snapshotů (tzv. experimentálních verzí, na kterých novinky přibývají, ubývají a mění se pravidla chování mobů a bloků). Doufám, že Kimod bude ve své tvorbě pokračovat.

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída
Theodor Josef Lapáček, 7. třída
Foto: internet

Citáty

A máme to tu zase moje oblíbené téma a to jsou citáty, tak krásné počteníčko!

Existuje tisíce způsobů, jak zabít čas, ale žádný, jak ho vzkřísit.

Mířte na měsíc. I když jej minete, skončíte mezi hvězdami.

Včera jsem byl chytrý, proto jsem chtěl změnit svět. Dnes jsem moudrý, a proto měním sám sebe.

Jediná omezení, která v lidských životech existují, si klademe my sami.

Lepší je zapálit alespoň malou svíčku než proklínat tmu.

Je zhola zbytečné se ptát, má-li život smysl, či ne. Má takový smysl, jaký mu dáme.

Adéla Sádecká, 9. třída

Tajemné Česko

Penzion Nimrod

Nedaleko Mariánských Lázní leží dnes opuštěný penzion Nimrod. Původní vila byla postavena už v roce 1905 mezi rašeliništi Slavkovského lesa, nedaleko zbytků středověké tvrze ze 14. století. Postupně byla budova rozšířena na penzion s kavárnou, který se za první republiky stal velmi oblíbeným. Tuto budovu navštívil i britský král Eduard VII. nebo prezident Dr. Edvard Beneš. Ve

druhé světové válce se penzion využíval jako sanatorium pro zraněné vojáky. Po válce se opět začal využívat jako penzion.

Od té doby však tuto budovu provázejí podivné úkazy. Jeden provozovatel záhadně zmizel, hosté viděli v okolí penzionu pohybuující se světélka, měli pocit, že nejsou v pokojích sami a děti zde často mluvily s neviditelnými bytostmi. Víno se tu měnilo na vodu! Kolem roku 1955 se z tohoto místa stala dětská ozdravovna pojmenovaná po maršálu Žukovovi. Později se podnik dostal do soukromé péče a ještě do roku 2003 fungoval jako restaurace a penzion. Po uzavření obou služeb ji v roce 2006 ji koupil současný vlastník. Od té doby budova chátrá.

Blahoslav Adam Lapáček, 5. tř.

Obrovské zaoceánské lodě dopluly díky Sebikovi, Lukášovi a Matějovi do Morašic.

Pro poučení

Mám dny, kdy jsem velmi vtipný...

Zaslechl jsem v nejmenované restauraci. Zákazník: „Číšníku, jednu bílou kávu.“

Číšník: „A kolik kostek cukru?“

Zákazník: „Jestli je dobrá, tak jednu.“

Číšník: „Takže tři.“

V jedné zahradní restauraci chodí po podlaze kuře a loudí drobky.

Zákazníka to znervózňuje, a tak řekne:

„Jdi pryč nebo si tě objedná.“

Šedesátá léta SSSR, Moskva. Cizinec se ptá občana:

„Prosím vás, kde je tady nějaká restaurace, ve které se dá dobře najíst?“

„V Helsinkách.“ Odpoví občan.

Podle internetu:

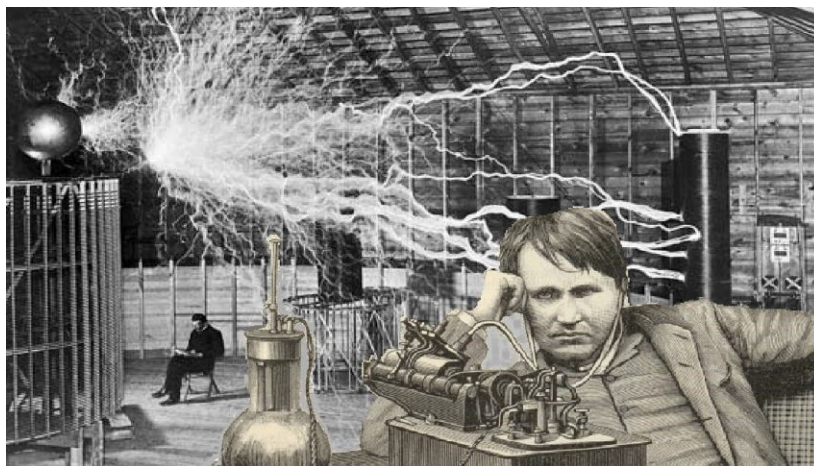
Theodor Josef Lapáček, 7. třída

Osobnosti

Pro únorové osobnosti jsem vybrala vědce **Thomase Alva Edisona.**

*11. února 1847, Ohio, USA

+18. října 1931, New Jersey, US

Byl to americký vynálezce a podnikatel. V dětství byl poměrně často nemocný, a proto do školy moc nechodil. Ovšem už od mala se zajímal o přírodní vědy a ve sklepě jejich domu si vybudoval malou laboratoř. Na nakoupení chemických látek si musel vydělávat sám prodejem zeleniny a roznášením novin. Jeho první pokusy se mu podepsaly na zdraví - částečně ohluchl. V patnácti letech začal vydávat své vlastní noviny. Za svůj život stihl vystřídat mnoho zaměstnání. Nechal si patentovat 2332 vynálezů. Nejznámějšími vynálezy jsou telegraf, žárovka, uhlíkový reostat, elektroměr, dynamo.

Edison byl dvakrát ženatý a z obou manželství měl celkem šest dětí. Byl známý svojí cílevědomostí, pracovitostí a dotáhnutím věci až do konce. Jeho vynálezy byly velmi uznávané.

Na jeho čest při pohřbu

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída

Foto: internet

Pranostiky

„Únor bílý - pole sílí.“

„Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.“

„Je-li v únoru zima a sucho, bývá prý horký srpen“

„V únoru když skřivan zpívá, velká zima potom bývá.“

„Mnoho mlh v únoru přivodí mokré léto.“

Veronika Vaňková, 7. třída

Napadl sníh a družina si to užila.

Škola obrazem

Hádky

1. Ve stáji jsou lidé a koně. Je zde celkem 22 hlav a 72 nohou. Kolik je zde lidí a kolik koní?
2. Kdo to dělá, nechce to; kdo to koupí, nepotřebuje to; kdo to potřebuje, neví o tom. Co je to?
3. Jak se jmenuje bezproblémový člověk?
4. Spadne to do vody, ale vodou to ani nehne. Co je to?
5. Co dělá šestileté děvče v devátém měsíci?
6. Na počátku je to černé, při použití je to rudé a nakonec je to šedé. Co to je?

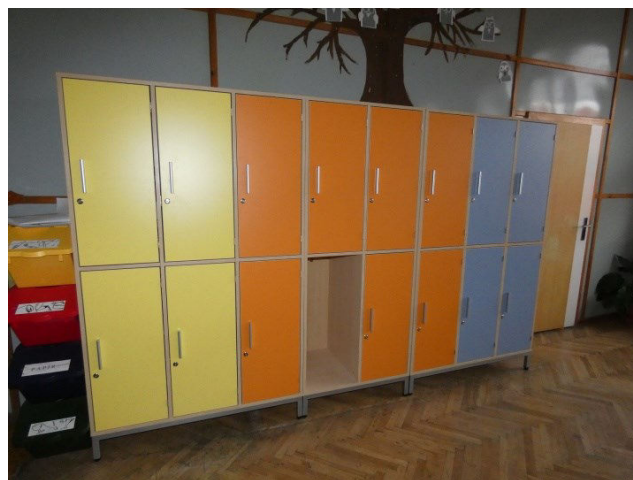
Živým dárkem se loučíme s usměvavou paní asistentkou Lídou Žůrkovou. Děkujeme a těšíme se na viděnou.....

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída
Foto: Internet

1. Osm 2. Rakev 3. Nijak, protože neexistuje
4. Stín 5. Chystá se do školy, je zátí 6. Uhlí

Ve fyzice se objevily nové a hlavně velké nástěnky, které jsou plně využívány

Nové skříňky

Jak jste si už všimli, v 9. třídě jsou nové skříňky. Slouží nám na kufíky na výtvarku. Mně moc vyhovují, protože nemusím tahat kufík z třídy do třídy a můžu se soustředit na vyndávání pomůcek. Takže ty skříňky jsou velmi užitečné a také pěkné.

Marek Janda, 7. třída

V 9. třídě se dočkali nové super tabule

Škola obrazem

Stavěli jsme...

Asi z nás budou architekti! My kluci z druhé třídy jsme postavili tuto pyramidu z kostek. *Jan Kopecký, 2.třída*

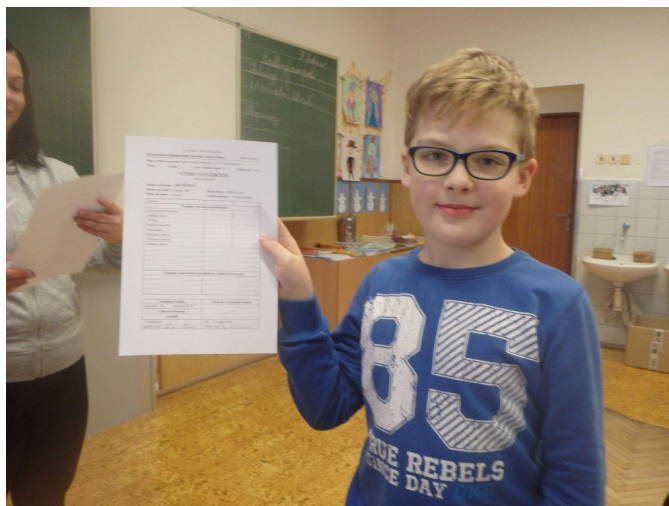

Žáci 5. třídy upekli své spolužačce k narozeninám krásný dort.
Blahopřejeme!

Vysvědčení, půl roku je za námi

Radost z prvního vysvědčení. Ať vydrží co nejdéle!

Spokojenost ve 3. a 4. třídě

I na druhém stupni se rozdávalo...

Pro pobavení

Absurdnosti češtiny

Nasadit psí hlavu ...

Nasadit psí hlavu znamená někoho očernit. Když si to představím, vypadá to opravdu zvláště.

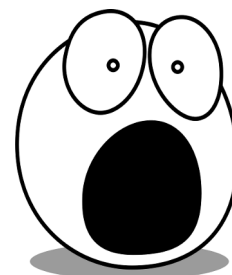
Vypadalo by i trochu legračně potkat na ulici, třeba v Litomyšli, člověka, který se tam prochází s hlavou pudla nebo vlčáka nebo třeba dogy.

Anebo ve škole ... ? Český jazyk by mohl učit učitel s hlavou českého fouska, německý jazyk třeba učitelka s hlavou německého ovčáka, angličtinu určitě člověk s hlavou anglického kokršpaněla. A co tělocvik? Chrt nebo husky? Výtvarná výchova by mohla být doménou třeba

pudla. A přírodopis - zvláště v 9. třídě, kde se probírají kameny, by měl určitě co říct třeba norník jezevčík – Tonda Lapáček.

Ale už staří Egypťané znali, co znamená nasadit člověku psí hlavu: třeba egyptský bůh Anubis měl hlavu šakala (myslím si, že šakal je příbuzný psa). Dříve na Chodsku hlídali hranice tzv. psohlavci. Ti dostali přezdívku podle psí hlavy, kterou měli ve znaku. Ovšem když jsem tento pojem slyšel poprvé, dost jsem

*Theodor Josef lapáček, 7. třída
Foto: internet*

Paní učitelka X mohla být během chvíle úplně placatá. Do třídy Y byla instalovaná nová tabule. K tabuli byla vyvolaná žákyně Q, chtěla rychle ukázat paní učitelce X výsledek svého bádání na tabuli. Již však žákyně Q nedomyslela, že svojí rychlostí zavřením tabule může způsobit problém. Nechybělo moc a paní učitelka X byla opravdu „naplacku“. Žákyně Q! Příště

To byste nevěřili, jaký dárek z Ledové Prahy si chtěla přivést žákyně X. Na Václaváku si v „mekáči“ koupila zmrzlinu. Byla velmi dobrá, a protože se chtěla rozdělit s rodinou, tak zmrzlinu pečlivě zabalila a vložila do batohu. Cesta domů probíhala celkem dobře, jen žákyně X trochu zapoměla na dárek. Vzpoměla si na něho, až když začala ve vlaku hledat svačinu. Všechny důležité věci ve vlaku byly nějak podezřele sladké a upatlané. Vypadalo to na dárek pro rodinu.....

Žákovi X se díky magickým schopnostem podařilo ovládat počítač svých spolužáků. Ovšem nějak si nedali pozor a paní učitelka Y si toho všimla a hned zjistila, jaká kouzla to jsou. Stačila k tomu bezdrátová myš a bylo po kouzlech.

Drby

Byl krásný den a žákyně X se rozhodla, že by bylo vhodné vyvětrat. Otevřela okno a co se nestalo. Žaluzie začaly létat až ke stropu. Naštěstí stihla okno včas zavřít a nemuseli jsme řešit utržené žaluzie. Pak se řekne: Vyvětrejte, ať se nám lépe dýchá...

Salámový Valentýn se dá sníst...

Sport

Modřiny šesté a sedmé třídy

Šestá a sedmá třída jela místo tělocviku na bruslení. Jak to dopadlo? Mnoho z nich umělo bruslit, ale našli se i taci, kteří na tom nebyli nejlépe. Já umím bruslit celkem dobře, jenže občas si sem tam nějakou tu modřinu také udělám. Když už spadnu, tak to není malá, ale dost velká modřina. Většinou padám na zadek nebo rovnou na záda, a to není moc příjemné. Stalo se mi to jen jednou, a to u nás v Makově na zamrzlém rybníce, málem jsem si vyrazila dech. Naštěstí to dopadlo dobře, protože jsem tam totiž byla sama. Ale zpátky k tomu bruslení. Moje spolužačka nikdy moc nebruslila, takže jsme jí to s ostatními holkami musely naučit. Co bruslit uměly, byly jsme jen dvě. Musela si jít brusle dokonce nabrousit, aby jí to vůbec jelo. Takže já sama jsem si zabruslila až na konci, kdy už na ledu nikdo moc nebyl, abych se tam s nikým nesrazila, neumím totiž brzdit. Zastavím se vždy jen o mantinel, někdy je to velká rána, ale přežívám to. Vlastně každý naše bruslení přežil, takže to nakonec skončilo bez úrazu, i když modřin bylo dost.

Petra Hynková, 6. třída

Foto: archiv školy

Osmá a devátá třída jako mistři bruslaři

Dne 18. ledna jsme místo tělocviku jeli na bruslení do Litomyšle. Bruslení je úžasný sport nebo alespoň mě moc baví. Na ledě jsme se pořádně vyřádili. Dělali jsme mašinku, štafety, hráli ve dvojicích na babu, přičemž jsme se teda pěkně unavili a dělali plno dalších blbostí. Bylo to úžasné zpestření tělocviku a doufám, že zase někam vyrazíme.

Adéla Sádecká, 9. třída

Alpské lyžování

I tenhle rok jsme se vydali do rakouských Alp si zalyžovat. Kde jsme strávili úžasných pět dní. Jeli jsme s celou rodinou, takže nás bylo opravdu hodně, ale čím víc, tím líp. Jak na svahu, tak i na apartmánech jsme si užili plno srandy hlavně, když jsme každý večer hráli různé hry. Navštívili jsme tři lyžařská střediska. První den to největší a to jsme hned zdolali všech sedm vrcholů. Všechny dny bylo nádherné slunečné počasí, občas bylo až moc teplo. Podmínky odpoledne už nebyly tak dobré, sníh byl mokrá a hodně rozrytý. Ale ty výhledy a zážitky stojí za to. Lyžování mám moc ráda. Dokážu se odreagovat od zbytečných problémů a užít si to. Překonávat své síly. Každý rok se bojím jedné černé sjezdovky, ale občas musí člověk zariskovat a zkusit plno věcí i těch, ze kterých má strach. Člověk se musí v životě naučit překonávat překážky a dávat si vysoké cíle. Jak ve sportu, v práci, ve škole.... Sport miluju. A tady v Čechách jsme pár středisek také navštívili a asi nejvíce se mi líbí Červená Voda. Těším se na další lyžování. Rodina,

Adéla Sádecká, 9. třída

Olympiáda dětí a mládeže v Litomyšli

Na olympiádu se pátá třída řádně připravovala. Informace si dobře načetla a jako účastníci získali i olympijské členky.

V pátek 1. února pátá třída vyrazila do Litomyšle. Nejdříve jsme se zastavili v knihovně. Tam nám zadali úkoly na téma poezie. U stolu jsme zůstali obklopeni knihami asi hodinu. Pak jsme se na chvíli zastavili v supermarketu Kubík a udělali menší nákup. Poté jsme se vydali na zimní stadion, kde začínalo klání v rychlobruslení. Při všech závodech to bylo velmi napínavé. Závodníci se navzájem předjížděli a publikum je stále povzbuzovalo hlasitým halasem. Celé tohle zajímavé soutěžení se dělo v rámci olympiády mládeže. A poté jsme se odebrali na autobusovou zastávku a odjeli do školy, kde jsme strávili ještě dvě hodiny odpoledního vyučování.

Letos se konala už 8. zimní olympiáda dětí a mládeže. Olympijským centrem byla Litomyšl. Soutěžilo se celkem v jedenácti disciplínách: alpské lyžování, běžecké lyžování, lední hokej, skicross, snowboarding, biatlon, krasobruslení, rychlobruslení, lyžařský orientační běh, taneční soutěž a šachy. Tak jsme prožili další zajímavý den.

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

Foto: archiv školy

Prezidentské volby

Historicky druhá přímá volba prezidenta české republiky

Volby jsou událostí, která se stává obvykle jednou za pět let, tedy pokud neztratí prezident schopnost výkonu funkce, třeba náhlou smrtí. Většinou bývají skoro až do posledních chvil nevyzpytatelné a nikdo si nemůže být jist, jak dopadnou. Naše celá rodina volby silně prožívala. Při prvním kole, ale i při druhém, jsme všichni seděli u televize a sledovali, jak procenta u jednotlivých kandidátů klesala nebo naopak stoupala. Konečné volby vyhrál současný prezident naší republiky. Myslím si, že tyto volby ovlivnily život mnoha lidí kolem nás na dalších pět let (stejně jako volby ve Spojených státech amerických nebo ve Francii nebo Brexit). Někdo volil změnu a někomu vyhovovalo, jak to bylo dřív. Každý člověk se musí rozhodnout sám, koho bude volit, kdo je pro něho nejlepší volbou. Druzí to mají respektovat, i když s jejich volbou nesouhlasí. V 2. kole mohlo hlasovat 8 362 987 voličů. Nakonec měl vítěz jen o 152 184 hlasů víc než druhý.

Bylo to velmi těsné. Doufejme, že nikdo nebude svého rozhodnutí litovat a že si

A. Magdalena Lapáčková, 9. třída

Sport - olympiáda

Zimní olympijské hry 2018

A je to tu! Po čtyřech letech tu máme zase zimní olympiádu! Dokonce je v pořadí 23. Koná se v jihokorejském Pchjončangu. Odstartovala 9. února a končí 25. února. Pro nadšence sportu jako jsem já je to období radosti, občas i smutku, zápolení, nervů, štěstí a trochu i nevyspalosti. To hlavně když člověk chce něco vidět a přenos je v hluboké noci, protože tam je o osm hodin více. Dohromady se rozdává 102 sad medailí. Na kolikpak jich z toho dosáhnou Češi? Já doufám, že co nejvíce. Disciplín je opravdu mnoho. Nejhojnější obsazení sportovců mají USA a to 241. Nás Čechů je 96, což je o něco více než před čtyřmi lety v Soči. Každý sport sledovat opravdu nebudu, to by nebylo ani v mých silách. Miluju biatlon, hokej, rychlobruslení, snowboarding a lyžování. Tyto sporty sleduju nejvíce. K 15.2. máme zatím dvě medaile a to hned z prvních biatlonových závodů. Veronika Vítková 3. místo a Michal Krčmář 2. místo. Ve skupině máme ještě plno silných sportovců. Tímto chci českým reprezentantům popřát mnoho štěstí, ale nejdůležitější je zdraví. Tak ať se daří! A my Češi pojďme všichni fandit a užívat si ty nezapomenutelné chvíle sportu!!

Adéla Sádecká, 9. třída

Martina Sáblíková -
rychlobruslení

**2 x zlatá
Ester Ledecká
snowboarding, sjezd**

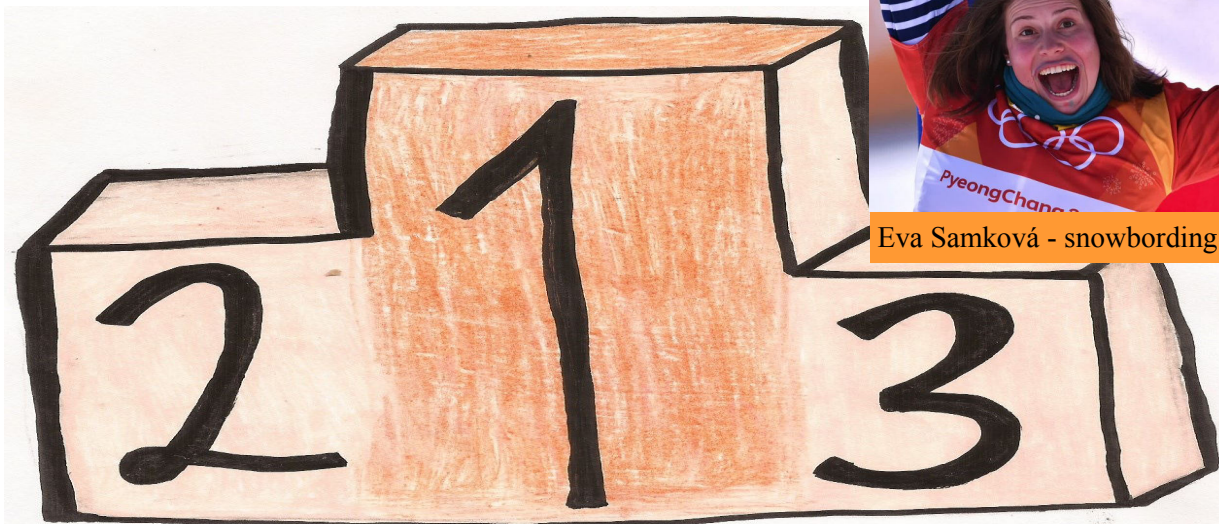
Veronika Vítková - biatlon

Michal Krčmář - biatlon

Karolína Erbanová - rychlobruslení

Eva Samková - snowboarding

Olympiády, soutěže a výsledky

Dějepisná olympiáda

okresní kolo Svitavy

17. ledna 2018

25. místo S. Skokanová

26. místo A. Vopařilová

Školní kolo zeměpisné olympiády

Zeměpisná olympiáda

školní kolo

6. třída 1. místo T. Němcová

7. třída 1. místo K. Sádecký

8. -9. třída 1. místo J. Klejchová

okresní kolo

proběhlo ve Svitavách

20. února 2018

T. Němcová - 9. místo

K. Sádecký - 8. místo

J. Klejchová - 15. místo

Anglická olympiáda

školní kolo

29. -31. ledna 2018

6. -7. třída

1. místo P. Moskalová

2. místo V. Vaňková

3. místo T. Němcová

8. - 9. třída

1. místo T. Vodehnalová

2. místo B. Joštová

3. místo K. Kusá

okresní kolo

15. února 2018 Litomyšl

1. místo Petra Moskalová !

Tea Vodehnalová před anglickou komisí

Biologická olympiáda

Školní kolo

6.-7. třída

1. místo K. Jánová

2. místo M. Janda

3. místo T. J. Lapáček

8.-9. třída

1. místo A. M. Lapáčková

2. místo E. Bubnová

3. místo A. Vopařilová

Další výsledky čtěte v příštím vydání.

POZOR!

Chystáme se na druhé kolo sběrové akce. Která třída bude vítězná?

SBĚR

STARÉHO PAPIÍRU

ve středu 4. dubna 2018 7 - 8 hodin

ve čtvrtek 5. dubna 2018 7 - 8

13 - 16 hodin

v pátek 6. dubna 2018 7 - 8 hodin

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

Nejlepší školní časopis v České republice za rok 2016

4. číslo XXV. ročníku /celkově 158. číslo/ vyšlo 20. února 2018 nákladem 50 kusů.

Vydává školní klub.

Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová.

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada. Titulní stránku připravila Pavla Kasnarová, 8. třída,

Grafická úprava Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída. Ilustrace Pavla Kasnarová, 8. třída.

Příspěvky, nápady, náměty, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku - Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51,

telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430 e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz,

internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/>